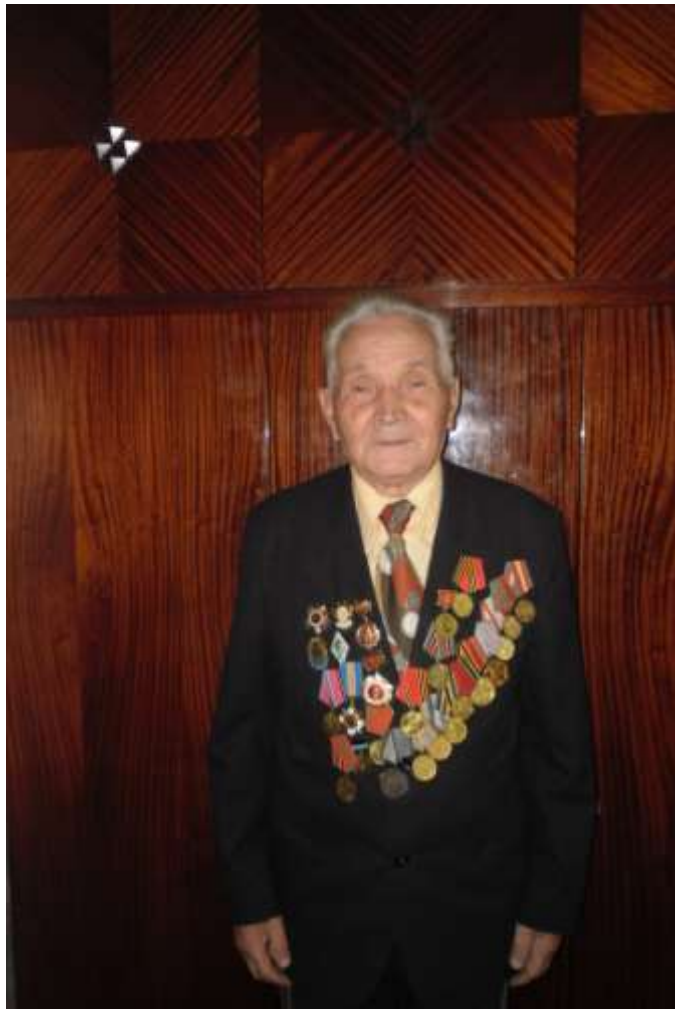

Комунальний заклад
«Навчально-виховне об'єднання
багатопрофільний ліцей
фізико-математична школа
загальноосвітня школа I-III ступенів № 18 –
Дошкільний навчальний заклад –
Центр дитячої та юнацької творчості
«Надія»
Кіровоградської міської ради
Кіровоградської області

Спогади ветерана ВОВ
Чернеги Івана Михайловича
про Велику Вітчизняну війну.....
Від дідуся до онука...

Підготував учень 6-В класу
Бутовський Нікіта

Керівник проекту
класний керівник 6-В класу
Небога С.М.

Мій дідусь Чернега Іван Михайлович, народився 4 січня 1924 року, в багатодітній селянській родині в с.Нечаєвка, що в Компанієвському районі на Кіровоградщині. В 1941 році закінчив школу, але по роках, йому було 17 років, його не було призвано до лав Збройних сил. А призваний був він у березні 1944 року і відразу ж направлений до **297-ї Слав'янсько-Кіровоградської Червонопрапорної, орденів Кутузова I ступеня, Богдана Хмельницького II ступеня, стрілецької дивізії**, в розвідувальну роту. В цей період йшли бої в напрямку сіл Новомиколаївка, Рівне, Новоукраїнка, Добровелечківка Кіровоградської області. В кінці березня 1944 року Кіровоградщина була визволена від ворога. Після форсування річки Південний Буг дідусь брав участь в боях за Молдавію і Румунію. За час перебування в розвідроті ходив шість разів через лінію фронту у тил ворога. Разом з товаришами взяв у полон трьох німецьких і одного румунського «язиків». За мужність і відвагу був нагороджений медаллю **«За**

відвагу». Також дідусь брав участь у «Яссько-Кишинівській операції». Запеклі бої відбувалися на території Угорщини. При форсуванні воїнами дивізії річки Тиса , було збито три ворожих літаки.

На цьому фото мій дідусь з товаришами .

За кожне взяте місто отримав подяки від Головнокомандуючого збройних сил СРСР Й.В.Сталіна

Дідусь брав участь у штурмі міста Будапешт, де було оточено 188 тисяч німецьких солдатів. В одному із запеклих боїв зенітна рота дідуся збила німецький літак «ЮНКЕРС-52», який упав на багатопверховий будинок. Про це збереглося навіть

фото

Після звільнення столиці Угорщини він отримав медаль **«За взяття Будапешта»**. Потім ішли бої в Австрії і після взяття столиці Відень дідусь отримав медаль **«За взяття Відня»**.

День Перемоги зустрів у Віденському лісі, але ще прийшлося до 15 травня вести жорстокі бої з фашистськими недобитками. Демобілізувався дідусь з армії 1947 року. Переніс поранення і контузію. Має орден **«Вітчизняної війни II ступеня»**, орден **«За мужність»**, медаль **«За перемогу над Німеччиною 1941-1945рр.»**

Після війни дідусь отримав вищу освіту, закінчивши географічний факультет Одеського педагогічного інституту в 1951 році. Пропрацювавши учителем , а згодом інспектором обласного відділу освіти понад 40 років.

Ми кожен рік збираємось усією родиною **9 травня** , бо це свято для дідуся найважливіше і трохи сумне, бо він завжди згадує своїх загиблих товаришів.

Я дуже люблю свого дідуся і завжди буду пишатися ним .

Підготував учень 6-В класу Бутовський Нікіта

Адреса: м. Кіровоград, вул.. Пермська 67, кв. 2